

Sygnatura akt VIII C 334/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący S.S.R. Małgorzata Sosińska-Halbina

Protokolant Przemysław Staszczuk

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2018 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł.

przeciwko M. N.

o zapłatę kwoty 2.109,20 zł

1. umarza postępowanie w zakresie kwoty 1.700,40 zł (jeden tysiąc siedemset złotych czterdzieści groszy) z odsetkami:

- ustawowymi od kwoty 203,80 zł (dwieście trzy złote osiemdziesiąt groszy) od dnia 27 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty, w tym począwszy od dnia 1 stycznia 2016 roku wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie do dnia zapłaty,

- ustawowymi od kwoty 203,80 zł (dwieście trzy złote osiemdziesiąt groszy) od dnia 7 lutego 2015 roku do dnia zapłaty, w tym począwszy od dnia 1 stycznia 2016 roku wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie do dnia zapłaty,

- ustawowymi od kwoty 203,80 zł (dwieście trzy złote osiemdziesiąt groszy) od dnia 13 października 2015 roku do dnia zapłaty, w tym począwszy od dnia 1 stycznia 2016 roku wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie do dnia zapłaty,

- ustawowymi od kwoty 203,80 zł (dwieście trzy złote osiemdziesiąt groszy) od dnia 30 października 2015 roku do dnia zapłaty, w tym począwszy od dnia 1 stycznia 2016 roku wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie do dnia zapłaty,

- ustawowymi za opóźnienie od kwoty 203,80 zł (dwieście trzy złote osiemdziesiąt groszy) od dnia 28 lutego 2016 roku do dnia zapłaty do dnia zapłaty,

- ustawowymi za opóźnienie od kwoty 203,80 zł (dwieście trzy złote osiemdziesiąt groszy) od dnia 4 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty do dnia zapłaty,

- ustawowymi za opóźnienie od kwoty 203,80 zł (dwieście trzy złote osiemdziesiąt groszy) od dnia 5 września 2016 roku do dnia zapłaty do dnia zapłaty,

- ustawowymi za opóźnienie od kwoty 203,80 zł (dwieście trzy złote osiemdziesiąt groszy) od dnia 10 października 2016 roku do dnia zapłaty do dnia zapłaty,

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 408,80 zł (czterysta osiem złotych osiemdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:

- od kwoty 204,40 zł (dwieście cztery złote czterdzieści groszy) od dnia 11 listopada 2016 roku do dnia zapłaty,

- od kwoty 274,40 zł (dwieście siedemdziesiąt cztery złote czterdzieści groszy) od dnia 3 czerwca 2017 roku do dnia zapłaty,

3. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

4. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 549,54 zł (pięćset czterdzieści dziewięć złotych pięćdziesiąt cztery grosze) tytułem zwrotu kosztów sądowych.

Sygn. akt VIII C 334/18

UZASADNIENIE

W dniu 6 października 2017 roku powód Miejskie Przedsiębiorstwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanemu M. N. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo o zapłatę kwoty 2.109,20 zł wraz z ustawowymi odsetkami, a poczynszony od dnia 1 stycznia 2016 roku z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, od kwoty: 203,80 zł od dnia 27 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty, 203,80 zł od dnia 7 lutego 2015 roku do dnia zapłaty, 203,80 zł od dnia 13 października 2015 roku do dnia zapłaty, 203,80 zł od dnia 30 października 2015 roku do dnia zapłaty, 203,80 zł od dnia 28 lutego 2016 roku do dnia zapłaty, 203,80 zł od dnia 4 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty, 203,80 zł od dnia 5 września 2016 roku do dnia zapłaty, 203,80 zł od dnia 10 października 2016 roku do dnia zapłaty, 204,40 zł od dnia 11 listopada 2016 roku do dnia zapłaty, 274,40 zł od dnia 3 czerwca 2017 roku do dnia zapłaty, ponadto wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że dochodzone pozwem kwoty wynikają z wystawionych wezwań do uiszczenia opłaty dodatkowej oraz opłaty za podróż w związku z podróżowaniem przez pozwanego środkami komunikacji miejskiej bez ważnego biletu. Wysokość opłat została naliczona w oparciu o przepis uchwały Rady Miejskiej w Ł. z dnia 25 stycznia 2012 roku. Pomimo wystawionych wezwań do zapłaty pozwany nie zapłacił dochodzonych kwot.

(pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym k. 2-8)

Postanowieniem z dnia 8 listopada 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

(postanowienie k. 8v.)

W dniu 11 stycznia 2018 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi wydał przeciwko pozwanemu nakaz zapłaty, którym zasądził dochodzoną pozwem kwotę wraz z kosztami procesu.

(nakaz zapłaty k. 46-47)

Nakaz ten pozwany, reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, zaskarżył sprzeciwem w całości, wnosząc o oddalenie powództwa w całości. Pozwany zakwestionował roszczenie powoda, co do zasady oraz wysokości, ponadto zgłosił zarzut przedawnienia w zakresie roszczeń dochodzonych za okres od dnia 26 listopada 2014 roku do dnia 9 września 2016 roku.

(sprzeciw k. 50-51)

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał stanowisko wyrażone w pozwie wskazując, iż pozwany nie dokonał w terminie płatności za jazdę bez ważnego biletu. W związku z podniesionym zarzutem przedawnienia powód ograniczył jednak powództwo i wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 408,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie.

(odpowiedź na sprzeciw k. 62)

Na rozprawie w dniu 30 maja 2018 roku pełnomocnik powoda nie stawiał się. Pełnomocnik pozwanego podtrzymał stanowisko w sprawie, wnosząc o zasądzenie kosztów procesu także od cofniętej części powództwa wobec tego, że na datę wniesienia pozwu było ono niezasadne.

(protokół rozprawy k. 67)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 listopada 2014 roku pozwany M. N. poprzez zajęcie miejsca w tramwaju linii numer (...), zawarł umowę przewozu z (...) Spółką z o.o. w Ł., która wykonywała zadania zlecone przez Gminę Ł. w zakresie lokalnego transportu zbiorowego. W trakcie podróży, na odcinku (...), pozwany został skontrolowany przez kontrolera biletów nr (...), który po stwierdzeniu, że podróżuje on bez biletu, wystawił na pozwanego wezwanie do wniesienia opłaty dodatkowej w wysokości 200 zł oraz opłaty za podróż w wysokości 3,80 zł, zgodnie z właściwą uchwałą Rady Miejskiej w Ł. oraz przepisami porządkowymi lokalnego transportu zbiorowego w Ł.. Wskazane opłaty podlegały uiszczeniu na rzecz powoda w terminie 30 dni. Wystawienie wezwania odbyło się w obecności funkcjonariuszy policji, którzy w związku z przeprowadzoną kontrolą zostali wezwani na interwencję.

(wezwanie do wniesienia opłaty dodatkowej k. 16)

Umowę przewozu z (...) Spółką z o.o. w Ł. pozwany zawarł również: w dniu 7 stycznia 2015 roku, kiedy podróżował autobusem linii (...)

i na odcinku R.-W. został poddany kontroli przez kontrolera biletów nr (...), który po stwierdzeniu, że pozwany podróżuje bez biletu, wystawił na niego wezwanie do wniesienia opłaty dodatkowej w wysokości 200 zł oraz opłaty za podróż w wysokości 3,80 zł, w dniu 12 września 2015 roku, kiedy podróżował autobusem linii (...) i na odcinku (...) został poddany kontroli przez kontrolera biletów nr (...), który po stwierdzeniu, że pozwany podróżuje bez biletu, wystawił na niego wezwanie do wniesienia opłaty dodatkowej w wysokości 200 zł oraz opłaty za podróż w wysokości 3,80 zł, w dniu 29 września 2015 roku, kiedy podróżował tramwajem linii (...) i na odcinku D.-K. został poddany kontroli przez kontrolera biletów nr (...), który po stwierdzeniu, że pozwany podróżuje bez biletu, wystawił na niego wezwanie do wniesienia opłaty dodatkowej w wysokości 200 zł oraz opłaty za podróż w wysokości 3,80 zł, w dniu 28 stycznia 2016 roku, kiedy podróżował autobusem linii (...) i na odcinku (...) został poddany kontroli przez kontrolera biletów nr (...), który po stwierdzeniu, że pozwany podróżuje bez biletu, wystawił na niego wezwanie do wniesienia opłaty dodatkowej w wysokości 200 zł oraz opłaty za podróż w wysokości 3,80 zł, w dniu 4 marca 2016 roku, kiedy podróżował tramwajem linii (...) i na odcinku (...) został poddany kontroli przez kontrolera biletów nr (...), który po stwierdzeniu, że pozwany podróżuje bez biletu, wystawił na niego wezwanie do wniesienia opłaty dodatkowej w wysokości 200 zł oraz opłaty za podróż w wysokości 3,80 zł, w dniu 5 sierpnia 2016 roku, kiedy podróżował autobusem linii (...) i na odcinku (...) został poddany kontroli przez kontrolera biletów nr (...) który po stwierdzeniu, że pozwany podróżuje bez biletu, wystawił na niego wezwanie do wniesienia opłaty dodatkowej w wysokości 200 zł oraz opłaty za podróż w wysokości 3,80 zł, w dniu 9 września 2016 roku, kiedy podróżował autobusem linii (...) i na odcinku W.-Dworzec Ł. Ż. został poddany kontroli przez kontrolera biletów nr (...), który po stwierdzeniu, że pozwany podróżuje bez biletu, wystawił na niego wezwanie do wniesienia opłaty dodatkowej w wysokości 200 zł oraz opłaty za podróż w wysokości 3,80 zł, w dniu 11 października 2016 roku, kiedy podróżował autobusem linii (...) i na odcinku (...) (A.) został poddany kontroli przez kontrolera biletów nr (...), który po stwierdzeniu, że pozwany podróżuje bez biletu, wystawił na niego wezwanie do wniesienia opłaty dodatkowej w wysokości 200 zł oraz opłaty za podróż w wysokości 4,40 zł, w dniu 3 maja 2017 roku, kiedy podróżował tramwajem linii (...) i na odcinku(...) został poddany kontroli

przez kontrolera biletów nr (...), który po stwierdzeniu, że pozwany podróżuje bez biletu, wystawił na niego wezwanie do wniesienia opłaty dodatkowej w wysokości 270 zł oraz opłaty za podróż w wysokości 4,40 zł.

Wszystkie opłaty, o których mowa wyżej, podlegały uiszczeniu na rzecz powoda w terminie 30 dni, a ich wysokość była zgodna z właściwą uchwałą Rady Miejskiej w Ł. oraz przepisami porządkowymi lokalnego transportu zbiorowego w Ł..

(wezwanie do wniesienia opłaty dodatkowej k. 17, k. 18, k. 19, k. 20, k. 21, k. 22, k. 23, k. 24, k. 25)

Pismem z dnia 29 stycznia 2015 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 205,81 zł, pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego, które to wezwanie okazało się jednak bezskuteczne. Równie bezskuteczne okazały się wezwania: z dnia 12 marca 2015 roku opiewające na kwotę 205,(...) zł, z dnia 16 listopada 2015 roku opiewające na kwotę 205,81 zł, z dnia 2 grudnia 2015 roku opiewające na kwotę 205,(...) zł, z dnia 1 kwietnia 2016 roku opiewające na kwotę 205,52 zł, z dnia 9 maja 2016 roku opiewające na kwotę 205,60 zł, z dnia 19 października 2016 roku opiewające na kwotę 205,95 zł, z dnia (...) listopada 2016 roku opiewające na kwotę 205,60 zł, z dnia 13 grudnia 2016 roku opiewające na kwotę 206,09 zł, z dnia 6 lipca 2017 roku opiewające na kwotę 276,72 zł, które to wezwania dotyczyły należności wynikających z poszczególnych wezwań wystawionych w związku z jazdą pozwanego bez biletu.

(ostateczne wezwanie do zapłaty k. 26, k. 27, k. 28, k. 29, k. 30, k. 31, k. 32, k. 33, k. 34, k. 35, wydruk z systemu Poczty Polskiej S.A. k. 36, k. 37, k. 38)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawidłowość i rzetelność sporządzenia nie budziła wątpliwości Sądu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo, w zakresie po modyfikacji pismem procesowym z dnia (...) marca 2018 roku, jest zasadne w całości.

Na wstępie czynionych w niniejszej sprawie rozważań podnieść należy, że strona powodowa – na skutek podniesionego przez pozwanego zarzutu przedawnienia w zakresie roszczeń dochodzonych za okres od dnia 26 listopada 2014 roku do dnia 9 września 2016 roku – w piśmie procesowym, o którym mowa wyżej, cofnęła żądanie pozwu ponad kwotę 408,80 zł wraz z odsetkami. Uznając, że częściowe cofnięcie powództwa przez powoda nie jest sprzeczne z prawem ani zasadami współżycia społecznego, nie zmierza również do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.), na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. i art. 203 § 1 k.p.c., Sąd umorzył postępowanie w sprawie w części, w której nastąpiło cofnięcie, orzekając jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

W przedmiotowej sprawie powód wykazał, że w dniach 11 października 2016 roku i 3 maja 2017 roku pozwany podróżował środkiem komunikacji miejskiej i został poddany kontroli na okoliczność posiadania ważnego biletu, na skutek której, kontroler wystawił na pozwanego wezwanie do wniesienia opłaty dodatkowej oraz opłaty za podróż. Powód złożył do akt sprawy wezwanie do wniesienia opłaty dodatkowej nr (...) i (...), w których oznaczono miejsce i czas przeprowadzenia kontroli, przyczynę wystawienia wezwania oraz dane osobowe pozwanego. Co istotne, dane te zostały przez kontrolera spisane z dowodu osobistego pozwanego, M. N. zaś złożył pod wezwaniemii własnoręczny podpis. Jednocześnie pozwany nie kwestionował prawdziwości swojego podpisu złożonego na załączonych przez powoda dokumentach, jak również danych wskazanych w ich treści, tym samym Sąd uznał, iż stanowią one wiarygodne źródło dowodowe.

Skoro zatem pozwany podróżował środkiem komunikacji miejskiej bez biletu, a tym samym nie dotrzymał warunków zawartej z powodem umowy przewozu, ten był uprawniony do obciążenia pozwanego: opłatą dodatkową w wysokości 200 zł, jak również opłatą za podróż w wysokości 4,40 zł w związku z kontrolą przeprowadzoną w dniu 11 października 2016 roku oraz opłatą dodatkową w wysokości 270 zł, jak również opłatą za podróż w wysokości 4,40 zł w związku z kontrolą przeprowadzoną w dniu 3 maja 2017 roku. Godzi się w tym miejscu przypomnieć, że wysokość opłaty dodatkowej, jak i opłaty za podróż,

nie są dowolnie kształtowane przez stronę powodową, a znajdują swoje źródło w przepisach prawa miejscowego. Żądanie powoda we wskazanym zakresie należy zatem uznać za w pełni zasadne.

W ocenie Sądu w pełni zasadne było również żądanie dotyczące zasądzenia odsetek za opóźnienie od należności głównej. M.-prawną podstawę omawianego roszczenia powoda stanowi przepis art. 481 § 1 k.c., zgodnie z treścią którego jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Wskazany przepis art. 481 k.c. obciąża dłużnika obowiązkiem zapłaty odsetek bez względu na przyczyny uchybienia terminu płatności sumy głównej. Sam fakt opóźnienia przesądza, że wierzycielowi należą się odsetki. Dłużnik jest zobowiązany uiścić je, choćby nie dopuścił się zwłoki w rozumieniu art. 476 k.c., a zatem nawet w przypadku, gdy opóźnienie jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności i choćby wierzyciel nie doznał szkody. Odpowiedzialność dłużnika za ustawowe odsetki w terminie płatności ma zatem charakter obiektywny. Do jej powstania jedynym warunkiem niezbędnym jest powstanie opóźnienia w terminie płatności. Zgodnie z treścią § 2 art. 481 k.c. jeżeli strony nie umówiły się co do wysokości odsetek z tytułu opóźnienia lub też wysokość ta nie wynika ze szczególnego przepisu, to wówczas wierzycielowi należą się odsetki ustawowe za opóźnienie.

Mając na uwadze powyższe Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda należność jak w pkt 2 wyroku.

O kosztach procesu rozstrzygnięto w oparciu o art. 100 k.p.c.
w zw. z art. 98 k.p.c.

Strona pozwana wygrała sprawę w około 81 % (pозwany w sprzeciwie podniósł zarzut przedawnienia, na skutek czego powód cofnął powództwo co do przedawnionych należności) i dlatego w takim stopniu należy się jej zwrot kosztów procesu.

Koszty poniesione przez powoda wyniosły łącznie 1.017 zł i obejmowały: opłatę sądową od pozwu – 100 zł, opłatę skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł oraz koszty zastępstwa radcy prawnego w kwocie 900 zł – § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz.U. 2018, poz. 265). Z kolei koszty poniesione przez pozwanego wyniosły łącznie 917 zł i obejmowały: opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz koszty zastępstwa adwokata w kwocie 900 zł – § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. 2015, poz. 1800).

Całość poniesionych przez strony kosztów procesu wyniosła zatem 1.934 zł.

Powód wygrał spór w 19 %, a przegrał w 81 %. Powód winien zatem ponieść z tytułu kosztów procesu kwotę 1.556,54 zł (81 % kwoty ogólnej), a pozwany 367,46 zł (19 % kwoty ogólnej).

Mając na uwadze powyższe należało zasądzić od powoda na rzecz pozwanego kwotę 549,54 zł, stanowiącą różnicę pomiędzy kosztami faktycznie poniesionymi a kosztami, które strona powodowa powinna ponieść.